

РЕШЕНИЕ

№ 12528

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав, в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11593** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. Д., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., Р С., ЛНЧ [ЕГН], против решение № 10 348/01.10.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, му е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят излага твърдения, че административният орган е игнорирал факта, че причините да напусне страната си на произход са свързани с наличието на заплаха за живота и сигурността му. Според жалбоподателя не е направен анализ на действителната обстановка в района, в който евентуално следва да се върне в страната му на произход. Сочи, че административният орган в обжалвания акт не е разгледал поотделно и в тяхната съвкупност изложените от него факти обуславящи основателността на искането за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Счита, че, евентуалното му завръщане в С. ще доведе до реална заплаха за живота и сигурността му. По същество се иска отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. И.,

който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС чрез юрк. Г. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Твърди, че правилно е преценено, че не са налице предпоставките на чл. 8 и 9 ЗУБ.

СГП не е изразила становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на молба за предоставяне на международна закрила с вх. № В - 13 - 693 от 08.07.2024 г., подадена от А. А. Д., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], област Д., Р С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание - мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чужденеца са установени с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В проведените интервюта на 15.07.2024 г. и 26.09.2024 г. чуждият гражданин твърди, че е напуснал нелегално С. в началото на м. юни 2024 г., като преминал в Турция, където останал няколко дни. След това преминал нелегално на територията на Република България. Предал се на полицейските органи в С. и бил настанен в общежитие в Б., след което в ПМЗ „В.“. Целта на пътуването му била да достигне до България. Докато е бил в С. е живял в [населено място], обл. Д.. Не е живял на друго място. Посочва, че към момента съпругата му, братята и сестрите му продължават да живеят в С.. Отбил е военна служба. Заявява, че е напуснал С. заради войната и за да си намери работа. Бил е свидетел на бомбардировки. Посочва, че районът, в който е живял се управлява в една част от сили на режима на Б. А., а в другата част - от свободната армия, които се сражават помежду си. Не е бил във взаимоотношения с представители на групировките в неговия район. Посочва, че инциденти, свързани със сигурността, се случват през месец-два. Приблизително през такъв период от време има и отвлечения. Лично на него и на семейството му не се е случило нищо лошо. Напуснал е С. точно в този момент, защото тогава е продал къщата си и е имал финансовата възможност да го направи. Не е бил заплашван в държавата си по произход. Не твърди да е бил преследван заради религиозната си принадлежност. Не посочва и да е имал проблеми във връзка със своята етническа принадлежност и религия.

Представено е становище от ДАНС с рег. № М-12525/22.08.2024 г. (рег. № УП 6661/23.08.2024 г. в ДАБ при МС), съгласно което Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила в Р България на лицето А. А. Д., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

От старши експерт в отдел „ПМЗ – кв. В.“, РПЦ-гр. С. до председателя на ДАБ при МС е изготвено становище рег. № УП 6661/10.09.2024 г., с което, след преценка на събраните по преписката доказателства, се предлага на чужденеца да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и да се предостави хуманитарен статут. От старши експерт в отдел „ПМЗ – кв. В.“, РПЦ-гр. С. до председателя на ДАБ при МС е изготвено становище рег. № УП 6661/27.09.2024 г., с което, след преценка на събраните по преписката доказателства, се предлага на чужденеца да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

С решение № 10 348/01.10.2024 г. на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, председателят на ДАБ при МС е отказал да предостави статут на

бежанец и хуманитарен статут на А. А. Д.. Решението е връчено на лицето лично на 26.10.2024 г. Жалбата е подадена на 08.11.2024 г., видно от поставения входящ номер. При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното: Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годин за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган - председател на ДАБ, в съответствие с правомощията му по чл. 75 ЗУБ.

Административният акт е в писмена форма, подписан е от издателя си и като цяло отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК.

Решението е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията за съдържание по чл. 59 от АПК, като в него са изложени както фактически, така и правни основания за издаването му. Ответният орган подробно и поотделно е изложил съображения защо приема, че на чужденеца не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, като е обсъдил както бежанската история, така и обстановката в страната на произход – Р С.. Съдът не констатира при издаване на обжалваното решение да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В хода на производството пред административния орган чужденецът е запознат с правата, които има в производството, връчени са му писмени указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, като текстът на указанията са преведени на разбираем език. В хода на административното производство по общия ред с чужденеца е проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като интервюто е проведено в присъствието на преводач на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. Не се установява нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. В случая ответният орган е изискал писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, каквото се установява да е дадено преди произнасянето на органа и с което не се възразява от страна на ДАНС по предоставяне на статут при наличие на обстоятелствата за това. Административната преписка е попълнена и с достатъчно доказателства, въз основа на които органът е постановил решението си.

На следващо място административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка относно наличие на основания за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като е изпълнил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да прецени всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. То е постановено след обстоен анализ на декларираната от жалбоподателя бежанска

история, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република С., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка в държавата.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона.

В проведеното интервю А. А. Д. не посочва да е бил обект на преследване от държавата, партии или организации или недържавни субекти, не е нямал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата му принадлежност. От бежанската му история става ясно, че е напуснал С., заради войната, но няма данни същият да е бил преследван. Жалбоподателят е преминал нелегално в Турция, а оттам е преминал нелегално на територията на Република България. Пред интервюиращия орган А. А. Д. заявява, че е искал да стигне до България. От събраните доказателства не се доказва наличие на опасност за сигурността или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Между страните няма спор, а и от представените справки от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС с вх. № ЦУ-1851/27.08.2024 г., № ЦУ-1841/23.08.2024 г. и № МД-02-20/14.01.2025 г. относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в Сирийската арабска република се установява, че към месец юни 2024 г. в С. е бил налице въоръжен конфликт.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и

културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален писмен документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

Следователно е установено, че в С. е бил налице „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. обхваща цялата територия на тази страна, като и животът, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе е изложен на реален риск от посегателство.

Въпреки това обаче, както правилно е отбелязал ответникът в обжалваното решение, конкретната бежанска история на жалбоподателя налага да бъде разгледана в случая в светлината на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, съгласно който при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие.

В случая следва да се има предвид, че жалбоподателят е преминал нелегално в Република Турция, след което е преминал в Република България отново нелегално, с цел да намери работа и да подобри финансовото си положение. Няма данни да е бил гонен и преследван. Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство сирийският гражданин не е посочил основателна причина, поради която не би могъл да се завърне в С..

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на председателя на ДАБ-МС, че отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

На следващо място от представената в съдебно заседание справка № МД-02-20/14.01.2025 г. относно актуалната обстановка в Р С., а и от публично известни международни източници, се установява, че на 27.11.2024 г. ислямската групировка „Х. Т. ал Ш.“ заедно със съюзниците си започва офанзива в С. С.. Превзет е [населено място] (Х.), на 05.12.2024 г. е превзет [населено място] и на 07.12.2024 г. е превзет [населено място]. На 8 декември 2024 г. водените от HTS бунтовници са навлезли в [населено място], свалили са режима на Б. А. и той е напуснал С., като е получил убежище в Русия. Правителството в оставка и бунтовниците работят за прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, осигурявайки възможност за развитие на Р С. като демократична държава. На 10.12.2024 г. лидерът на HTS А. М. ал Г. е поел управлението на страната като ще ръководи временната власт до 01.03.2025 г. Посочва се, че в сирийската столица банките и магазините отварят отново за пръв път след свалянето на режима на А.. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. От посоченото в справката следва изводът, че

общото положение в страната се подобрява след оттеглянето (свалянето) от власт на президента Б. А. и поемането на контрол в столицата Д.. След преглед на информацията, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в обществено политическия живот в С. и подобряване на ситуацията със сигурността. Съдържат се данни, че много сирийци, намиращи се извън страната си се завръщат в родината си, има голям обратен миграционен поток в посока С..

Въз основа и на тези справки се прави извода, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Всичко това води до извод, обоснован и от административния орган, че за А. А. Д. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на А. А. Д. няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

Съдът не възприема и доводите относно позицията на ВКБООН за спиране издаването на отрицателни решения по молби на сирийски граждани, посочени в жалбата. От изложената от чужденеца бежанска история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден да напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение. Не са налице основания в конкретния случай за уважаване на молбата за предоставяне на международна закрила.

Обстоятелството, че е налице промяна в управлението на страната не води до друг извод, различен от този на решаващия орган, постановил оспореното в настоящото производство решение.

Без значение за законосъобразността на оспореното решение са изготвените становища от ст. експерт при ДАБ, с първото от които е предложено на чужденеца да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и да се предостави хуманитарен статут, а с второто - се предлага на чужденеца да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Няма законова пречка даденото становище да бъде преразгледано от компетентното длъжностно лице преди издаване на решението, с което се приключва административното производство по подадената молба за предоставяне на международна закрила, както е в процесния случай. Още повече, че при произнасянето си, решаващият орган извършва собствена преценка, както на становището, така и на всички останали доказателства по административната преписка.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за

предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена. Независимо от изхода на делото, доколкото от ответната стана не се претендират разноски, съдът не дължи произнасяне в тази насока. Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Д., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., Р. С., ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 10 348/01.10.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, му е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия: